

ПРОТОКОЛ
с Д ~~ВКЦИДЕЖА~~ ТД

е в з ФХе ЧФАНг СЪНжФПСа Ае н Р НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ в публично
съдебно заседание на ~~ДИБ снъ лътАВДВирЪ~~ състав:

г д СР е СРНжСЪМББББ

л ЪСа в ПСМБББББ

БББББ

при участието на секретар.....*****
и прокурор***** сложи за разглеждане
П а л и Р №.....**КЙ**..... по описа за.....**ИЕЖЕ**..... година
докладвано от т **БББББ**.....

На именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ А. И. П. се явява лично и с Адв.Л. и Адв.В., последния с представено днес пълномощно.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. М. Д. се явява лично и с Адв.Б. с представено днес пълномощно.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. Ц. К. се явява лично и с Адв.В. с приложено по делото пълномощно.

ОБВИНЯЕМИЯТ А. К. П. се явява лично и с Адв.Т. с пълномощно по делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. И. В. се явява лично с Адв.А. с пълномощно по делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ П. Д. С. се явява лично и с Адв. Р. с пълномощно по делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ Й. Д. С. се явява лично и с Адв.Б. с пълномощно по делото.

ПРОКУРОРОЪТ – Да се даде ход на делото, нямам искания за отводи. Представям и моля да приемете, като доказателство протокол за разпит на свидетеля К. М. и М. Т. разписани от прокурор, респ. следовател; проведени разпити на анонимни свидетели с №№ 1,2 и 3, с които страните са запознати; постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение на обвиняемия А. П.; разпити на още 18 свидетели; както и две

постановления за привличане съответно с разпити на обвиняемите А. П. и Й. С.. Моля съда да приеме към доказателствата по делото и папка не номерирана за присъединяване към досъдебно производство № 2/2010 год. като писмото е подписано от завеждащ от СГС. Представям и моля да приемете справка от НАП с гриф „поверително”, която касае предмета на повдигнатото обвинение и с оглед грифа, да постановите производството да продължи при закрити врата.

Адв.Л. - Няма пречки за даване ход на делото. Няма да сочим други доказателства. По отношение представените от прокуратурата доказателства считам, че не следва да се приемат разпитите на анонимни свидетели №№1, 2 и 3, тъй като същите се намират по делото, както и доказателството от НАП, което няма доказателствен характер. Цели се създаване на формално основание за провеждане на делото при закрити врата, като следва да се посочи, че прокуратурата нямаше такова искане. По отношение на разпитите на свидетели, няма пречка да бъдат приети, но моля да ни бъде дадено време да се запознаем със съдържанието им. Относно постановлението за повдигане на обвинение моля, да уточните за кое обвинение става въпрос, тъй като на подзащитния ни е повдигнато обвинение вчера в 19.30 часа и онази вечер в 19.30 часа.

Адв.В. – Моето становище е същото, като моля, съда да разгледа делото при открити врата, тъй като материалите, които се представят като секретни, не са доказателствено средство по смисъла на НПК. По справката от ДАНС вече има произнасяне от първоинстанционния съд. Днешните твърдения на данъчните органи и предположения, не са материали събирани от надлежен орган, като произхождащи от данъчните служби и не могат да имат стойност в наказателния процес. Поддържам казаното от Адв.Л..

Адв.Б. – Присъединявам се към казаното от колегите. Справката от НАП е оперативна информация и следва да бъде изключена от доказателствения материал. Моля, да ни се даде възможност да се запознаем със свидетелските показания.

Адв.В. – Да се даде ход на делото, няма процесуални пречки. Представям два броя характеристики за М. К.. Поддържам казаното от колегите във връзка със справката, която се представи днес и искането за разглеждане на делото при закрити врата. За мен е необяснимо това искане, тъй като ръководни лица от МВР и от прокуратурата огласяват събираните до този момент доказателства. Така че не виждам смисъл от това искане.

Адв.Т. - Няма пречка да даване ход на делото. Не правим искания за отводи. По отношение на представените от прокуратурата доказателства моля, да ни дадете възможност да се запознаем с тях, за да вземем отношение, дали са съотносими към разглеждането в това наказателно производство. Касателно справката от НАП моля, да не я приемате, поради

законовата забрана визирана в чл.105 ал. 2 от НПК, според който не се допускат доказателствени средства, които не са събрани и изготвени по реда, предвиден в този кодекс. Като допълнение към казаното от колегите, говорели преди мен, моля да не постановявате разглеждане на делото при закрити врата, тъй като това ще постави страните в неравностойно положение, защото освен че представителите на изпълнителната власт и на прокуратурата, огласяват се материали от наказателното производство, те го правят избирателно и в нарушение на този принцип на закона.

Адв.А. – Да се даде ход на делото. Нямаме искания за отводи. По искането за доказателствата на прокуратурата се придържам към казаното от колегите. Представям и моля да приемете, като доказателства по делото нотариален акт № ***.; нотариален акт за договор на ипотека № ***., 3 броя удостоверения от служба по вписвания С.; нотариална покана до АРТ Център „Л. С. от *** год. и договор за банков кредит от *** год. между „С.” и „Д. Л.” АД. Други искания нямам.

Адв.Р. - Да се даде ход на делото, не правя отводи. Присъединявам се към становището на говорилите преди мен колеги, включително и това, че не са налице условията за протичане на днешното съдебно заседание при закрити врата. Представям и моля, да приемете удостоверения за актуално състояние на дружество „Е. И.”, доколкото се твърди, че братя С. са управители и собственици на това дружество; споразумение и справки от ДЗИ, от които е видно, че всички МПС-та на „Е. И.” са застраховани там; договор между „Е. И.” и „Л. Г.” ЕООД, доколкото от този договор произтича връзката между П. С. и М. К.; писмо от *** год. до министър П. Д. и синдика на „К.” Ц. Б., от което е видно отношението на П. С., към проблематиката на „К.”; писмо от *** год. до премиера Б. Б. с копие до министрите Т. и Д., изпратено от П. С.; писмо от МОСВ във връзка с посещение на представители на ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ в „Е. И.” и становището за това; договор за покупко-продажба между „К.” и „Е. И.” подписан от А. Т., където се констатира високо експертно ниво на „Е. И.”; приложение към протокол за лична данъчна проверка на лицето П. С. за период от *** год. до *** год., от което е видно, че всички приходи са законни, данъците са платени и констатациите на НАП са, че няма нужда от ревизия; сертификат по ИСО на „Е. И.” за времето от м. май 2006 год. до м.април 2012 год. и списък на кредиторите с приети вземания, от което е видно, че „Е. И.” има необезпечени вземания от „К.” на обща стойност 21 000 000 лева.

Адв.Б. - Не са налице процесуални пречки за даване ход на делото. Нямаме искания за отводи. Присъединявам се към становището на колегите, настоящото дело да бъде разгледано по нормалния ред, не при закрити врата, тъй като от задържането до настоящия момент,

всички обстоятелства свързани с това дело, са на вниманието на цялата общественост и няма пречка тази мярка за неотклонение и спорът ни с прокуратурата, да се разгледа също пред цялата общественост. По отношение на представените от прокуратурата доказателства, ще взема отношение, след като се запознаем с тях.

Адв.В. - По повод на представените документи от НАП, с които се иска делото да се скрие от общественото внимание. През 2009 год. ВКС прие тълкувателно решение, което касае данъчните престъпления и посочи, че документацията на данъчните органи нямат доказателствена стойност в наказателния процес. Моля, като ни дадете възможност, да се запознаем с материалите, които представи прокуратурата, като имате предвид, че нашият подзащитен също желае да се запознае с материалите и да ни се обезпечи възможността на самостоятелна среща и обсъждане – нещо, на което до сега не сме имали възможност, винаги е присъствала охрана.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ след съвещание, обяви, че ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на СТРАНИТЕ да се запознаят с днес представените писмени доказателства.

ЗАСЕДАНИЕТО по делото ще продължи в 13.00 часа.

В 13.00 часа, **яп фпн ф А Аф А т ъ прп** в същия състав на съда, секретаря и прокурора, в присъствието на всички обвиняеми и техните защитници.

ПРОКУРОРЪТ - Запознах се с представените доказателства.

СТРАНИТЕ/поотделно/ - Запознахме се с всички новопредставени в днешното съдебно заседание доказателства.

СЪДЪТ, след съвещание намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да приеме всички представени в днешното съдебно заседание такива, както от представителя на държавното обвинение, така и от защитниците.

Специално по отношение на справка на НАП следва да се посочи, че не съществува процесуална пречка за приемането ѝ в днешното съдебно заседание. Следва да се прави

разлика между справките и докладните записки, изготвени от органите на досъдебното производство, които служат като достатъчно данни за образуване на наказателно производство и представеното писмено доказателство, изготвено след искане по реда на чл.133 от НПК, каквото е и настоящото писмено доказателство.

Що се отнася, обаче, до искането за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание при закрити врати, САС намира, че то е абсолютно неоснователно с оглед обстоятелството, че представянето на отделен документ, представляващ класифицирана информация с гриф „поверително”, не дава основания за засекретяване на цялото дело. Засекретена може да бъде само тази част от съдебното заседание, в която се извършва позоваване на данните посочени в това доказателство.

Ето защо САС

О П Р Е Д Е Л И:

г д **ФСЯ НА** всички представени от страните доказателства изброени от тях по – горе.

г д в **Рн ЪТ ННН** разглеждането на делото в публично съдебно заседание.

Адв.А. - Представям Устав и два броя договори за цесия.

ПРОКУРОРЪТ - Не възразявам да се приемат представените писмени доказателства.

ЗАЩИТНИЦИТЕ/поотделно/ - Да се приемат.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

г д **ФСЯ Н** представените от Адв.А. писмени доказателства.

С оглед обстоятелството, че страните нямат искания за събиране на други доказателства **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА е н РСОа ФжСА дСа Фо М

Адв.Л./за обвиняемия А. П./ - Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата, като няма да преповтарям подробно всички доводи които бяха представени пред първата инстанция, а ще се спра на мотивите. По същество първоинстанционният съд прие, че за обвинението срещу нашия подзащитен доказателствата са достатъчни, за обосноваване на подозрение, че той е извършител на престъплението, като е приел, че показанията на свидетелите К., Н. и Ц. установяват в достатъчна степен, че нашият подзащитен е организирал йерархична структура, която е ръководел, в която останалите обвиняеми лица са

участвали в реализирането на материална дейност. Както свидетелят Н. е изложил в своите показания, така и свидетелката К., според която ФИРМА „Т. С Е.“ е извършвала дейност по укриване на пари и чрез принуда е прехвърляна собствеността на множество таксиметрови компании. Свидетелката К. не говори за силово прехвърляне, а с оглед изискването колите да са на по-малко от пет години. В показанията си за рекет, изнудване и точене на ДДС, както и пране на пари тя казва, че шофьорите са били заставени да дават пари на ръка, но не на нашия подзащитен, а на други лица. Ако тези показанията се съпоставят с показанията на други лица се поставя въпроса, за какво са били давани, защото едното показание на анонимния свидетел е, че са плащали лизинг, но не са им давани фактури. Не е ясно за какво се дават парите, защо е убедена тази свидетелка, че са давани на фирмата на подзащитния ми А. П.. Нейните показания са достатъчни за образуване на наказателно производство, за проверка на твърдяното, но не и че някой е извършил престъпления. СГС е записал една декларация в мотивите си, че с нейната декларация се сочи йерархията и не сочи други, които са извършили престъпление по чл. 321 от НК.

По отношение на анонимния свидетел считам, че той установява едни доста спорни факти, но най –вече по слух, че се предполага, че А. П. е замесен. Становището на защитата е, че за нуждите на това производство, не е необходимо да има данни, че някой от обвиняемите е извършил някакво престъпление, а да има доказателства, че са извършили именно престъплението, с което са привлечени към отговорност в наказателното производство, а не противообществени прояви.

По отношение на показанията на свидетелите Н. и Ц.. Показанията на свидетеля Н. опровергават показанията на свидетеля Ц., тъй като се установява нещо напълно различно. Очевидно е, че тези свидетели са имали едни обтегнати и лоши отношения. Безспорно е, че свидетеля Ц. доброволно е апортирал имоти в дружеството. Вчера обвинението беше конкретизирано по отношение на нашия доверител, като се внесе едно уточнение, че едно от деянията, с които е осъществена дейността по чл.321 от НК е това, че на *** год. в ресторант „З. т.“ нашият подзащитен, с цел да набави облага за чужд гражданин принудил, Ц. със сила нанесъл му няколко удара с ръце и заплашване, противно на волята, да му прехвърли активи на дружеството „Г.“ и лек автомобил марка ”М.“. Това обвинение е опровергано с разпита на свидетеля Ц. от *** година, като обяснява друга картина и не сочи на *** год. при прехвърляне на имуществото, да му е оказвано насилие. Има драма с телесни повреди, но в различен период и не могат да се обсъждат на плоскостта на умисъла за телесна повреда. Това обвинение явно е необосновано. То беше повдигнато снощи в 19.40 часа, но то не спасява държавното обвинение. Показанията на свидетеля Ц. в отделните им части са

опровержими и от представените разпити в днешното съдебно заседание. Свидетелят В. разказва никакви случаи, които не кореспондират с казаното от свидетели, които твърдят, че не им е упражняван натиск.

Свидетелят Т. говори за отношенията си с К. Ц.. Този свидетел сочи, че там е бил и С. Н., от когото всъщност се е стреснал, а не от А. П.. Показанията на нито един свидетел, не подкрепят обвинението по отношение на упражнено насилие върху Ц., както по отношение на свидетелката К.. По отношение на свидетеля Ц. се съдържат данни за висящи дела и спорове, било с А. П. или дружества, в които са участвали и които са изгубили. Всички оплаквания, които се сочат, че е приел първоинстанционният съд за достатъчни, се състоят в това, че те са се оплаквали на компетентни държавни органи и всякога жалбите им са намирани за неоснователни. Цитираните свидетели от първоинстанционния съд, от чийто показания се приема, че обвиняемият А. П. е извършил престъплението за създаване и ръководене на престъпна група, не могат да обосновават изводите на съда.

Първоинстанционният съд е допуснал и едно противоречие, което не може да бъде подминато, а именно, приема, че са налице достатъчно доказателства за това, че нашият подзащитен е извършил престъпленията, а от друга страна казва, че не са прецизни, но като работни са достатъчно прецизни, за да породят правни последици. Поради това, че обвинението все още е работно съдът казва, че действително делото е в съвсем ранен етап. Обвинението е повдигнато на 10.02.2010 год. и не са събрани достатъчно доказателства. Този подход противоречи на НПК, защото обвинение се повдига, когато прокуратурата разполага с достатъчно доказателства, за да предяви обвинение. В момента, от който трябва да се събират доказателства доказват тезата, че доказателства обосноваващи предположението няма. Приемайки, че доказателствата са крайно недостатъчни, съдът е казал, че от ЕСПЧ по отношение на чл.5, ал.1б, „С” от ЕКЗПЧ е прието, че опасността от извършване на престъпление се приема, че е налице, в случай че престъплението, за което е повдигнатото обвинение, не е случайно, а резултат от дълга подготовка и обмисляне, престъпни наклонности, дързост, упоритост и арогантност.

Уважаеми апелативни съдии, независимо от това, че няма такава постановка на ЕСПЧ, има сходни произнасяния, макар и по други поводи, когато ЕСПЧ казва, че може да надделее тази престъпна наклонност – дързост, упоритост и настойчивост трябва да са напълно установени. Първостепенният съд казва, че доказателствата са крайно недостатъчни и същевременно приема, че тази недостатъчна доказаност ще обосновава опасността от извършване на престъпление с тежкия характер на престъплението. В случай, че е налице обосновано предположение за извършено престъпление и че първоинстанционният съд е

приел, че няма опасност нашият подзащитен да се укрие считам, че взетата спрямо него мярка за неотклонение, следва да бъде изменена само въз основа на това, че няма опасност от извършване на престъпление. Действително се води една много активна обществена дейност, за това каква престъпна дейност е извършвана включително и от нашия подзащитен. Независимо, че общественият интерес е установен, СЪДЪТ не може да го преценява при отежняване правата на обвиняемото лице. Недопустимо на базата на тези доказателства е да бъде лишено от свобода едно лице, за което преди 10 дни в обществото не е казана нито една лоша дума. Същият е работил на най-високите нива в борбата с престъпността и е награждаван от редица министри и не може да се игнорира всичко това.

Моля, въз основа на изложеното от мен до тук и като имате предвид и казаното от мен пред първоинстанционния съд, да измените мярката за неотклонение на подзащитния ни А. П. от "Задържане под стража" в по-лека такава.

Адв.В./за обвиняемия А. П./ - Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите жалбата на подзащитния ни А. П.. Налице са предпоставки подзащитният ни да бъде без мярка за неотклонение.

Известно е че, А. П. е бил офицер под прикритие от времето на вътрешния министър Е. Й. и генерал А. А.. Оттогава до момента, когато беше неволно осветен от Р. П., той е работел във връзка с организираната престъпност. Прокуратурата представя някакви материали, в които се съдържат чути, невидени или предполагами неща за съпричастност на А. П. към организираната престъпност. В разрез с елементарната обективност, няма нищо в материалите, които удостоверяват неговата работа, като офицер под прикритие, за да се разбере, дали тази дейност е била в рамките на поставените му задачи и до каква степен нещата са изчистени от ръководителите на съответните служби и кое не е елемент от това, което той е трябвало да прави. При ноторната известност, всичко това отсъства от делото и сме поставени при обективната невъзможност, да се прецени доколко се разпростира дейността на офицера под прикритие и до какъв размер. Обсъжда се с години, как да бъде регламентиран този статут, то тук по делото, за който е известно и в чужбина, че е бил офицер под прикритие, това е първото, което прави драстично впечатление, когато се обсъжда документацията на А. П..

Първоинстанционният съд приема, че срещу А. П. има работно обвинение, и че удовлетворява някакви изисквания за конкретност. Терминът „работно обвинение” беше въведен с Тълкувателно решение № 2/2002 год. на ВКС и той беше въведен да обслужи неграмотността на органите на досъдебното производство, да изпълнят закона. Надяваме се, че ще прецените доколко в обвинението на А. П., въобще има някаква конкретика. Твърдя, че

в обвинението от 1997 год. до 2010 год., при общо описание по смисъла на НК, за това що е „организирана престъпна група” има едно обвинение, което е в безвремието и в конкретност „нощес”. Твърдението, че свидетелят Ц. бил ударен няколко пъти, след което е прехвърлил имоти и лек автомобил на нашия подзащитен, този свидетел говори, че е имало физическо насилие над него, но то е станало след прехвърляне на имущество. Няма документ, който да установява прехвърляне на имущество. Единствената конкретика, която има за обвиняемия А. П. е опровергана от този свидетел, на който е даден статут на пострадад, защото това, което е било стимулирало прехвърлянето на имотите е било след прехвърляне на имотите. Няма свидетел, който да не е свързан с бизнес интереси в някои дружества, да е имал разпавии със съдружниците си, които не се казват А. П., но предполагат или са чули, че е А. П.. Самият свидетел е бил съден на базата на жалби подадени от А. П.. От тази гледна точка всеки един свидетел заслужава особено внимание и това, тези свидетели, които виждат П., зад една или друга фигура, точно тези съдружници, не са разпитвани. Освен този интерес, тези с които свидетелите имат конкретни взаимоотношения, не са разпитани и това е така, защото прокуратурата има ужас от разпита на тези свидетели, защото те могат да опровергаят сянката на А. П.. При положение, че се твърди, че е имало оплакване в прокуратурата, в ГД БОП, няма нито един документ, който да потвърди това. Установява се, че има едни нормални търговски взаимоотношения, реализирани пред съдилищата и по съответния ред.

А. П. и останалите обвиняеми са обвинени за това, че са създали организирана престъпна група, за да извърши склоняване към проституция, рекет, пране на пари, данъчни престъпления. За да ги извърши. В материалите по делото са приложени твърдения, непроверени от зависещи хора, че нещо било станало, защото са го чули, или така предполагат. Самата прокуратура е преценила, че това, което говорят тези свидетели, не е достатъчно, за да се повдигат обвинения за вече извършени престъпления. Няма доказателства, че чрез Т. К. има пране на пари или създаване на данъчна декларация. Няма обвинение и за Ц., че е изгубил имущество. Няма обвинение за това, че девойките под претекст на масажистки са работели, като проститутки, имат връзка с А. П.. Няма доказателства за тези конкретни неща, за които твърдят свидетелите. Защо след като прокуратурата, няма достатъчно доказателства за това, което се твърди и това ще се ползва и може да свърши работа, като достатъчно доказателства, че някой е мислел да го прави. Това показва, че самата прокуратура има признание за липса на достатъчно доказателства. В това безвремие от 1997 год. до 2010 год. се предявява обвинение за организирана престъпна група. Нормативното понятие беше регламентирано през 2002 год. Има промяна и в чл. 321а от НК. Дотогава се говореше за престъпна група, а нивото на организираност вече се третираше, като конкретизиращо обстоятелство. Къде ще поставите това обвинение и на каква

нормативна база ще го съпоставите. Недопустимо е ние да научаваме от вас, в коя част е разположена тази документация. Прокуратурата твърди, че тази група била създадена за извършване на престъпления по чл.253 и по чл.255 от НК. Групата, ако обвинението е за група, която ще извършва престъпление, то тя е обвързана по чл. 253 от НК за това, което ще се извършва и което вече е довело до реализиране на някакви облаги. По чл.255 от НК, погледнете развитието на законодателството. Твърди се в обвинението срещу А. П., че то е свързано не с издаване на фактури или друг счетоводен документ. Тази разпоредба, за такова престъпление, за такава регламентация възникна през 2006 год. и аз питам, по кой член ще съпоставяте това, което твърди прокуратурата. Пълен абсурд. Не се сочи, какво е отношението на А. П. и къде точно, с кои лица, които се занимават със счетоводна дейност и с фактуриране. Няма такава сянка дори в делото. Обвинението е свързано със сводничество. сочи се „користна цел” за периода от 1997 год. - 2010 год. Користната цел се появи, като квалифициращо обстоятелство през 2004 год. и вие на каква база ще го съпоставяте.

По обвинението за рекет. Тази група за какви квалифициращи обстоятелства е създадена. Не може нещо да е създадено с цел, а вече да се твърди, че е имало реализирани причинени имуществени вреди. С кое длъжностно лице, с кое лице, отнемане на имущество и унищожаване – кое? Описана е групата, като създадена с цел престъпления, за които се твърди настъпване, без да се твърди, че са осъществени. Логически абсурд, за който няма обяснения, освен неистовото желание в определения срок да има някакво обвинение.

Практиката на ЕСПЧ е много богата, но по делото И., срещу България е казано, че съдилищата трябва да са внимателни, когато се преценява предявеното обвинение. Защо Българската прокуратура е безконтролна от страна на Съдебната власт. Мисля, че е важно да кажа, че е обичайна практика на прокуратурата да предявява обвинение, от което се извлича предположение свързано с „лишаване от свобода” и опасност от укриване, или извършване на други престъпления. От тази гледна точка има и други български дела и много други решения и искам да кажа, че по линия на обосноваването предположение, не трябва само да обсъждаме като фактология, а съответно и като някаква правна квалификация. Защото от всичко което е изсипано, като доказателствен материал по делото няма нищо, което да установява, че това което се прави е обвързано по някакъв начин от техен общ замисъл, че то е свързано с дейност на длъжностни лица, които никой не е посочил. Няма доказателства за наличие на въоръжена група, има попаднали ловци в тази група. При претърсването се намират и разрешителните им от МВР за ползване.

Моля да обърнете внимание, че всичко което е установено е свързано с конкретно действие на физическото лице А. П., за което няма други индикации. Доказателства или знаци,

че става въпрос за дейност свързана с организирана престъпна група няма. Ношес, да конкретизира прокуратурата една лека телесна повреда, която е от частен характер, като конкретизиращо обстоятелство за престъпна група, е абсурд във връзка с правото.

Цитирам решение № 39/2009 год. на I-во Наказателно отделение на ВКС, с развихряне на обществено мнение, че има доказателства в повече или достатъчно, които не трябва да се говорят и се обсъжда една аналогична трансмисия на 90% от доказателствения материал. Защото и там бяха докарани свидетели с висящи дела, които говореха, че са чули от някой си, че прокурора „X”, а сега А. П., бил взел това или направил нещо и т.н. Съдът е записал, че неустановено лице е заявил характеристики и това не означава, че са верни, а последното не зависи от самоличността на свидетеля. Предложената конструкция за провеждане на процеса на база факти е недопустима, защото липсва, каквато и да е професионална гаранция за тяхната достоверност и обществения интерес, не може да делегира презумпцията за невинност. В практиката на ЕСПЧ е подчертано, че самото "задържане под стража" делегира презумпцията за невинност. Практиката на ЕСПЧ го свързва с извършеното престъпление. Извършеното възбужда обществен интерес. В конкретния случай при пълна липса на конкретизация, нямаме възбуда на обществен интерес от страна на А. П.. Два шамара от 1998 година, сочат, че те тогава, не са имали открит обществен интерес. Това инспириране, не само когато то произтича от изпълнителната власт, не може да служи в ущърб на обвиняемите, но няма да бъде сериозна индиция за недопустима намеса на институциите в работата на съда. И когато се говори за натиск върху съда, няма нищо общо с обществения интерес, свързан с практиката на ЕСПЧ.

Правилно първоинстанционния съд приема, че няма опасност подзащитният ни да се укрие. Считам, че това е правилно. Но се приема, че имало опасност да извърши и друго престъпление. В тази част на мотивите в разрез със закона има едно преплитане с това основание за "задържане под стража". Що се отнася до опасността да се извърши друго престъпление, не е имало друго изискване, освен това да има реални данни за подобно нещо. Предположение пред някой ще възникне, свидетел ли е това или само предположение на прокуратурата. Това не може да ги ангажира. Защото се каза, че някой се обаждал на свидетели, но тепърва се установява от къде се е обадил и дали това е А. П.. Ние имаме обвинение от 1997 год. и през целия този период да е предприемал някакви действия, или да предприема нещо за да стимулира разпитаните да не казват това, което се е случило?

Предвид изложеното моля да промените мярката за неотклонение на подзащитния ми.

ОБВИНЯЕМИЯТ А. П./в своя защита/ - Смяя да заявя, че срещу мен се води безпрецедентна политическа репресия и несправедлив процес. Аз бях арестуван, за да се

събират доказателства. Доказателства няма, защото не съм извършил престъпление. Многократно от Министъра на вътрешните работи Ц., ми бяха произнесяни присъди като пред Народния съд 1945 – 1946 год. Тези действия на г-н Министъра ме притесняват, че могат да наложат да се изфабрикуват доказателства. Стана ясно, че в последните дни в моето дело участват всички без мен. Най-активни са медиите и политиците. Всички разбираме, че целта е това дело да придобие качеството на обществена значимост. Давам си сметка, че с медийното си поведение К. и Министъра на вътрешните работи Ц. приложиха „Сталинска агресия” по отношение на моите несъгласия с политиките на управление на държавата, в областта на икономиката и държавната сигурност. Още от 03.09.2009 год. от едно мое интервю във в-к „Труд” аз алармирах за рискове, които не само аз забелязах още от първите изказвания на отделни политици от управлението на държавата ни. По-конкретно си позволих да изразя опасение за малкия и средния бизнес, произтичащо от високите банкови лихви в Република България, които са двойно по-големи от средноевропейските и последователно отстоявах тези мои виждания, към които както е известно се присъединиха и други хора, включително се направи опит и за протест. Не съжалявам, че си позволих да напиша писмено предложение на министър Д., с което запознах и Г. Г., в което предложих модел за сваляне на лихвите по финансиране на българския бизнес и толериране на националните източници за държавния бюджет. Вместо отговор на това писмо, на 10.02.2010 год. получих арест. Позволих си пред Комисията на НС за контрол на ДАНС да представя концептуалните си различия със сегашното ръководство, да изложи използвани посттоталитарни модели на работа за дискредитиране и отстраняване на неудобни хора. Обещах, че това което казах там, ако по-късно не бъде взето в предвид, ще го съобщя публично, както ще посоча и конкретни имена. Не успях, или не успявам да направя това, защото същият този модел за отстраняване на неудобните и инак мислещите, беше приложен спрямо мен, като форма да ми бъде запушена устата, образно казано. Позволих си публично да направя забележка на г-н Ц. като човек, който съм бил близо 20 години в държавните структури за обществен ред и сигурност, че някои негови подходи и прийоми са вредни за работата в МВР и най-вече неговата несловоохотливост. В отговор на това, на 10.02.2010 год. той ми изпрати маскирани полицаи, въоръжени с автомати и камери, за да си направи гавра с мен. Искам да подчертая, че не беше унижен А. П., а беше унижен един български офицер, пред целия български народ. Аз съм имал законен бизнес и съм реализирал високи доходи. Плащал съм данъци, които ме нареждат в групата на най-големите данъкоплатци на Република България в последните години. Повече от 90 % от доходите ми са по повод чуждестранни инвеститори в Република България. Работил съм близо 20 години в държавните структури и за тази си работа многократно пъти съм бил награждаван.

Единственият чадър, който съм имал е необвързането ми с никой политик, държавен чиновник, или представител с престъпния свят. Конкретно във връзка с обвиненията, които са ми отправени искам ясно да заявя: По време на моя престой в „К.“, освен като съветник на УС в качеството ми на офицер под прикритие, с дадената ми линия на поведение, комбината е постигнал стойност от 1 долар до над 100 000 000 евра. След смяната на собствеността, аз съм предоставил своя доклад със своите предполагаеми опасности и рискове за бъдещо развитие, отстъпих стола си на А. Т. лично и след това резултатът е известен на цялото общество.

По отношение на присъствието ми в таксиметровата компания, няма да повтарям казаното пред СГС. В изпълнение на задачите, които съм имал успех заедно с офицер от НСлС да не допусна при смъртта на детето на П. Т., таксиметровите шофьори да не нахлуят в НС, а днес К. и А. в хор отричат това. Този мой граждански жест към националната сигурност беше най-сериозното основание на А. да ускори моето назначение. Никога и по никакъв повод не съм взимал отношение в междуличностните спорове в групата на таксиметровите компании. По отношение на обвинението към мен на С., Г. П., Ц. ще предоставя факти, че прехвърлянето на фирмата „Г.“ на израелския инвеститор М. О., не се е случило в ресторант „З. т.“, а в залата на сградата на Съюза за стопанска инициатива, пред нотариус и при това мога да твърдя дори в тържествена обстановка. Имал съм много роли, но никога не съм изпълнявал ролята на ръководител на организирана престъпна група. Винаги съм казвал, че който върши престъпление трябва да носи своята лична отговорност.

Ще си позволя да дам разяснения за отношенията ми с хората, които са обвинени заедно с мен. Познавам А. П. като мой състезател по карате и национален състезател. Нямам съвместен бизнес с него. Зная, че се занимава с корпоративна сигурност, каквато днес в бизнеса и пазарната икономика е задължителна за всяка фирма, която иска да бъде на пазара. А. П. е обвинен, че ми посредничи в отношения с Д. М.. Искам да заявя, че Д. е бивш мой състезател и аз съм бил негов треньор. Не съм го виждал през последните няколко години и нямам дейност с него, а ако исках да имам отношения, нямаше да имам нуждата от посредничеството на А. П.. Не ми се е налагало да имам нужда Д. М. да ми помага с пари, защото е по-логично обратното да се случи, но и това не се е налагало.

С М. К. съм работил 10 години в Специализирания отряд, нямам отношения с него. Когато бях в „К.“, М. К. участваше в съвместна дейност и в обща фирма с комбината „К.“ като той изграждаше и финансираше по договорката технологична инсталация за отпадъци и няма как да е източвал „К.“, а тъкмо обратното.

С Н. В. се познавам покрай участието ни в Консултативния съвет на Г. Г.. В

последните заседания работата ни беше свързана с анти-кризисни мерки и по-конкретно изработване на предложения за сваляне на банковите лихви в Република България. Нямам никаква съвместна дейност с него, освен това общо присъствие в тези консултативни съвети.

С г-н Д. се запознах покрай неговото представителство и помощта на Съюза за стопанска инициатива. След това не знам как се е развивал.

За г-н П. С. знам, че е имал договор и с „К.“, но аз никога не съм се запознавал с тях, както и никога не е ставало дума, когато съм бил в „К.“, той да бъде разглеждан в негативен план. Неговият брат Й. С. за първи път видях на предишното заседание.

Бях впечатлен от референциите за „Е. И.“, представени на предишното съдебно заседание и днес ви уверявам, като човек който знае, че малко фирми в Република България могат да се похвалят с такива референции.

Моля да ми бъде изменена мярката за неотклонение. Стана ясно, че няма опасност да се укривя, а и съм показал уважението си към институциите. Не съм извършвал престъпления и нямам намерение да извършвам такива. Времето е показало в отношенията ми с жалбоподателите срещу мен, че не съм си позволявал да им въздействам по какъвто и да е начин.

Адв.Б. /за обвиняемия М. Д./ - Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата си. Съмнявам се в качеството на обвиняем на подзащитния ми. Считам, че не може само с някаква обстоятелствена част, без да се посочва в диспозитива лицето, което се привлича, да е налице валидно привличане на обвиняемо лице, което намирам и в качеството му на свидетел, като е обяснявал обстоятелства, свързани с намерен телефон в килията му. И ако беше редно да бъде разпитван като обвиняем, то следваше това да стане в присъствие на защитник, т.е. в мое присъствие. Създаде се мнение, че това е телефон на Д. и защо това е направено не зная при положение, че няма данни да е говорил той по този телефон. Твърди се, че от 1997 до 2010 год. той е участвал в организирана престъпна група, ръководена от А. П. и всички изброени лица. От реакцията на тази част се разбира, че той е склонявал лица към проституция, че е принуждавал отделни лица със сила да извършат нещо противно на волята им и с това е причинявал имотна вреда, че са причинени значителни имуществени вреди, извършено е с участие на длъжностно лице, имало е заплаха за убийство и т.н. От тази редакция не разбирам в какво е обвинен - в участие в престъпна група, или във всяко едно от тези деяния. Но ако е така, то няма доказателства, които да създадат обосновано предположение във виновността на подзащитния ми. Това, че не са събрани редица доказателства, е израз и на самия съд в определението, което обжалвам. Съдът е приел, че се касае за работно обвинение и може да се направи извод за наличие на обосновано

предположение. Всяко обвинение следва да бъде обосновано и при това не от оперативни разработки, които могат да наведат на предположение, а от годни доказателства. Считам, че и събраните доказателства в момента, в който се произнесе СГС, а също и днес с представените допълнително събрани такива, не може да се изгради извод за наличие на обосновано предположение, че подзащитният ми е извършил някакво престъпление, каквото и да е престъпление.

По отношение на свидетелката К. моля, да имате предвид и обстоятелствата, които огласи Адв.Л., които са от естество да опровергават тези показания. Свидетелката, която се сочи като такава, която е посочила достатъчно факти за извършеното престъпление също е опровергано от свидетеля Б., а от тези показания става ясно, че това са показания на заинтересовано лице. Впрочем такива са всички събрани до момента доказателства и показания и не считам, че е обоснован извода, че нямало, той не е намерил противоречия и не констатирал тенденциозност и заинтересованост от тези свидетелски показания. В този смисъл са и показанията на П. Н.. Установява се, че има дълг от 98 000 лева, а фирмата на моя доверител е изкупила това вземане, обадила му се е, позовали са се на съответни документи, нито сила, нито заплашване са употребени. Свидетелят Р. говори за истории, в кантора на Съдебен изпълнител, като сочи, че срещу него не е имало заплахата, а че вземанията са се вземали по ред, определен в ГПК. Също толкова недостатъчна информация се съдържа в показанията на С. В., който обяснява, че със запис на заповед е получил от своя близък 10 000 евра, подписал е този документ след това твърди, че е върнал парите. Получил ги е със запис на заповед, но ги е върнал без документ. И това твърди след смъртта на лицето, от което е получил парите. Той обаче е заявил, че не се е обаждал за плащане, защото е научил, че тази фирма се занимава със силови събирания на дългове. Изводът на съда, че има силово събиране на вземания говори за заинтересоваността на тези лица да твърдят, че не дължат. Ако тези доказателства могат да бъдат преценявани може да се приеме, че се създават някакви предположения, но в никакъв случай обосноваващи твърдяните в обстоятелствената част на постановлението за привличане. Тези показания са косвени, не съдържат и преки възприятия, други са определено заинтересовани и тенденциозни, а липсват доказателствени източници, които да подкрепят подобни изявления. Правилно съдът прие, че не е налице, предвид данните за подзащитния ми, опасност той да се укрие, но липсват доказателства и относно втората процесуална предпоставка, а именно опасност да извърши друго престъпление. Държавното обвинение твърди, че такава опасност съществува и при това се е постарало да очертае една дейност, без да се сочи въз основа на какви доказателства е направен такъв извод и въз основа на какви доказателства се прави: въз основа на обективни данни по делото, а това са данните за неговата личност. Липсата на опасност да се укрие

следва да се обосновава и с липса на предполагаемата опасност да извърши престъплението. По отношение на твърдяното в определението, че задържането е в обществен интерес, се присъединявам към казаното от колегите. Моля, да отмените определението на първоинстанционния съд и да постановите неговото освобождаване от ареста и не взимате мярка за неотклонение.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. Д./в своя защита/ - Аз само в добавка на това, което каза моят защитник, че съм обвинен в заплахи и т.н., но е факт това, че аз съм завършил МИО, ползвам два езика и тежа 68 кг. Никога не съм притежавал оръжие, имам курсове за ловец, но не съм показал документи за лично ползване на оръжие и не виждам как бих могъл да се впиша в описаните квалификации от прокуратурата. Не съм практикувал и бойни спортове. Във връзка с мнението, че намерения телефон в нашата килия е мой, не, той не е мой и това съм заявил в свидетелските си показания. Благодаря на прокуратурата за това, че нейни представители присъстваха на огледа и са направени снимки при иззетите внесени незаконни вещи и се надявам да бъде записана датата и часа на тези снимки, защото може да се направи изследване на входящи и изходящи комуникации и да се установи, че този телефон никога не е бил мой и аз нямам нищо общо с него. Предвид на това и като се придържам към доводите на моята защита моля, да ми бъде променена мярката за неотклонение от най-тежката в полза.

Адв. В./за обвиняемия М. К./ - Уважаеми апелативни съдии, продължавам да твърдя, че името на М. К. не се споменава никъде другаде освен в постановлението за неговото привличане, съответно разпита му. Няма нищо, което да го свързва с това дело освен, че е задържан по това дело. В определението на СГС, първоинстанционният съд общо за всички привлечени като обвиняеми хора, се позовава на изброените в това определение свидетели, а те са разпитаните лица. Независимо, че прокуратурата представи нови 18 разпита, в нито един от тях не се говори, че М. К. има отношение било към свидетели, било към другите обвиняеми. Необяснимо е за мен по какви причини се казва, че всички свидетели установявали йерархичната структура на организацията, в която участвали оставалите обвиняеми, заемайки определени постове. Няма човек, който дори да свързва името на М. К. с А. П.. При това определение СГС се позовава на анонимен свидетел № 2. Четох показанията на анонимен свидетел № 2, колегите също четяха. Днес отново дадох показанията на М. К. и му казах, ако намери там името си, да ми каже. Анонимен свидетел № 1 установявал данни за придобиване на финансови средства от „К.“, осъществявани от братя С.И под ръководството на К.. Анонимен свидетел № 1 не говори за М. К.. Некоректно е по

отношение на обвиняемите и по отношение на обществото като го заблуждава и съответно обществения интерес, на който се обоснова това определение, за да задържи тези хора. Защитата остава с убеждение, че СГС толерира безсилието на прокуратурата да съблюдава закона. Затова отново ви моля, вижте в тези 10 тома извън справката на ДАНС къде някой говори за М. К. и има ли някъде нещо, което макар и недостатъчно според първоинстанционния съд, като работно обвинение и подплатено с доказателства да говори за него. Това обстоятелство, на което наблягам се установява и от факта, че както искането на СГП за задържането, така и в пледоарията на участващия пред първата инстанция прокурор, позоваването за искането да се задържи М. К. беше въз основа на справката от ДАНС, която беше отхвърлена като доказателство по делото. Цитирам решение на ЕСПЧ, за да се задържи едно лице, трябва да има подозрение, това лице да е извършило престъпление.

Моля да не потвърждавате определението на СГС, защото считам, че по този начин ще бъде разтеглена идеята на обосноваването, в която се нарушава гаранцията в чл. 5, б. „ц“ от Конвенцията. Това се отнася в подкрепа на тезата ми, че не е налице по отношение на М. К. обосновано подозрение той да е извършил каквото и да е престъпление.

Налице ли са доказателства за реална опасност, че при по-лека мярка за неотклонение М. К. ще извърши друго престъпление? Не са налице доказателства, от които да се счита, че тези хора при една по-лека мярка за неотклонение ще се укрият. Съдът прие, че трябва да ги задържи, че въпреки чистото им съдебно минало има опасност всеки да извърши престъпление, тъй като се приемало наличие на такава опасност, защото било необходимо защитата на обществения интерес да надделее над личната свобода. Тежестта на наказанието е фактор, който и ЕСПЧ взема предвид, когато се обсъжда възможността лицето да се укрие, каквато възможност не съществува и за атакуваното определение. Присъединявам се към казаното от Адв.В. по отношение на обществената опасност. Този шум е поради това, че обществения интерес налага когато има такова обвинение, то да бъде разследвано бързо и ефективно, за да се постигне целта на закона. За да се предотврати бъдещо извършване на престъпление трябва да се тълкува и това, че не се разрешава една обща политика на превенция да е насочена срещу лица, които не са с чисто съдебно минало и се приема, че става дума за една възможност, дадена на властта да предотврати конкретни престъпления, които предстои да бъдат извършени. Нито прокуратурата твърди, нито СЪДЪТ казва кои са тези престъпления, които М. К. има реална опасност да извърши, ако не бъде задържан. Цитирам решения на ЕСПЧ, където се говори за недостатъчно основания за задържане обстоятелството, да се предотврати извършване на престъпление. Определението на съда, което ние атакуваме не е обстоятелство, което може да има отношение към основанията,

които законът предвижда, за да се задържи едно лице. Задържането не може да бъде предпоставка да събирането на каквито и да било доказателства. От особено значение е и презумпцията за невиновност. Общественият интерес не може да игнорира презумпцията за невиновност и не може да се отчита като обстоятелство, което единствено да мотивира съда да определи този човек да бъде задържан. Затова аз считам, че основното е, че липсва обосновано предположение за извършено престъпление и е некоректно поведението на тези двама анонимни свидетели, и не следва да бъде обсъждано наличието на подозрение, че той ще извърши престъпление, ако не бъде задържан.

Моля, да отмените определението на СГС и да не постановявате каквато и да било мярка за неотклонение по отношение на него.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. К. /в лична защита/ – Нямам какво да добавя.

Адв.А. /за обвиняемия Н. В./ - Уважаеми апелативни съдии, поддържам частната жалба и моля, да разгледате определението на СГС и като поддържам, че същото е незаконосъобразно по отношение на обвиняемия Н. В. моля, да го отмените и вземете полка мярка за неотклонение. Не е налице годно обвинение спрямо обвиняемия Н. В.. Самият първоинстанционен съд в обжалваното определение счете, че обвинението е неprecизно и отдаде това на ранния етап на разследване. Същият първоинстанционен съд, въз основа на същото това обвинение прецени, че била налице опасност от извършване на друго престъпление. За мен не е ясно границата между работно обвинение за каквото говори първоинстанционния съд и неprecизно и негодно обвинение. НПК още по-малко отдава някакво значение на етапа на разследването, отнесено на наличието на всички елементи, изискуеми за негодното обвинение. Не е налице и първата основна предпоставка за вземане на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия Н. В., а именно обоснованото предположение, че същият е извършил престъпленията, в които е обвинен. В атакуваното определение на СГС, единственото изречение, което касае Н. В., относно данните за наличие на обосновано предположение, е следното: че свидетелските показания, относно установяване на финансова зависимост и натиск за разпореждане с имущество, се подкрепят от свидетелските показания на свидетеля Т.. Липсват каквито и да било други свидетелски показания, които не само да говорят за някаква финансова зависимост, а изобщо да споменават обвиняемия Н. В.. Подобни данни се сочат във въпросната справка на ДАНС, която първоинстанционния съд уж не разгледа и не кредитира.

Моля, да прецените достоверността на гласните показания на свидетеля Т., с оглед на тяхната вътрешна неправота и противоречивост. Моля, да преразгледате тези показания,

относно и внесените днес от нас писмени доказателства, касаещи две търговски дружества, а не между обвиняемия Н. В. и свидетеля Т.. Именно въз основата на тези две търговски дружества, свидетелят Т. излага своите твърдения без да крие, че същият дължи не малко пари и явно и цинично се опитва да използва съдебната система и прокуратурата, за да постигне ефект някакъв на лично облагодетелстване. Това е осъвременен вариант на изплащане на дълговете. Дори и свидетелят Т. има само две изречения, от които евентуално би могло да се направи извод за познанството между Н. В. и А. П.. Свидателят Т. бил разбрал, че някакви пари били получени от Н. В., от А. П., без да се каже за какви пари става въпрос. След като свидетелят Т. е изложил всичко свои обстоятелства, поне за мен не може да не изникне съмнение за това, как се е появило това съмнение в края на разпита. То не съдържа смисъл, освен че се споменава А. П.. Това са всички доказателства от които се вадят данни, че Н. В. е извършил престъплението, в което е обвинен. Прокуратурата представи разпит на още един свидетел Я., но в този разпит освен за взаимоотношения между други търговски дружества, не се споменава за заплахи и принуди, включително и за осъдителното познанство с А. П.. И понеже бяха цитирани множество решения на ЕС, цитиран пасаж от решение на същия, изискването е съществен елемент на гаранцията срещу произволен арест и задържане. Понятието обосновано предположение означава да има такива факти и обстоятелства, че засегнатото лице би могло да извърши престъпление.

Липсва и следващата кумулативна предпоставка, а именно опасността обвиняемият Н. В. да извърши и друго престъпление. Първоинстанционният съд изведе тази опасност от същото обвинение, неprecizно, както той го нарече, защото други обстоятелства, касаещи тази предпоставка, не съществуват по делото. Считам, че тези пороци на определението на първоинстанционния съд се дължат само на един факт, а именно, че той не диференцира исканията спрямо отделните обвиняеми, а разгледа всички като едно общо. Затова моля, да обърнете внимание на доказателствата в частта спрямо обвиняемия Н. В. и да му постановите по-лека мярка за неотклонение.

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. В./ в лична защита/ - Както споменах и пред СГС никога не съм бил въоръжен и не познавам тази група. Познавам А. П. и потвърждавам това, което той каза за нашето познанство. Няма как да бъда длъжностно лице. Аз съм действащ адвокат, не съм работил в ДАНС, или МВР. Що се отнася до това какви пари и средства съм получавал от г-н А. П. искам да заявя, че не съм получавал никакви суми. По отношение на доказателствата, които са представени и показанията на свидетеля Т., поддържам казаното от адвоката ми. Прави впечатление едно изречение, че бил потърсил съдействието на бившия руски посланик и на г-н Р. П., министър на МВР. На практика съм действащ адвокат и съм готов да окажа

съдействие. Преподавател съм по право и се чувствам доста неудобно. Разведен съм, имам син който живее при мен, без доходи е, поради което моля, да отмените решението на СГС и да ми постановите друга мярка.

Адв.Т./за обвиняемия А. П./ - Уважаеми апелативни съдии, моля, да уважите жалбата ни и да отмените определението на СГС. Считаме, че същия съд не е дал мотивирано определение и не е отговорил на нито едно от основните становища, когато е постановил и своя съдебен акт в нарушение на материалния закон. От казаното от колегите говорих преди мен стана ясно, че термина „участие в организирана престъпна група” е въведен в българското наказателно право през месец септември 2002 год.. Следователно нито едно лице не би могло да бъде обвинено в деяние за времето, през което това деяние не е било престъпно. Държавното обвинение не е изследвало въпроса за създаването на тази престъпна група, кога и от кого, дали от всички обвиняеми, какви са взаимоотношенията между тях. Съдът е обсъждал доказателствата общо за всички обвиняеми и превратно са обсъждани тези доказателства и изводите на съда са в разрез със заявеното от свидетелите. Всички свидетели са питани какво са чували за А. П. без да са приканвани за факти, които са им известни. Цитирам решение № *** год. на ВКС. Анонимен свидетел № 2 е разказал пред разследващите, че му е странно присъствието на А. П. на заседание на УС. Той е мажоритарен собственик на това дружество, което е ясно по делото от разпечатка „Апис регистри” в том 1-ви от делото, а искането от справки за икономическа работа на дружеството е законно право на собственика. На мен не ми е ясно какво означава заявеното от този свидетел, че А. П. е връзка на лицето А. П. с престъпния свят. Как се осъществяват връзките и защо СГС е приел това твърдение за достоверно, като въпросния господин или госпожа е заявил, че е чувал тези неща и защо след като този свидетел е колеблив в твърденията си, СГС приема казаното от него за безспорно установено. Това е единственото изречение за подзащитния ми. От представените в днешното съдебно заседание с допълнителни 18 броя протоколи за разпити на свидетели, свидетелите М. и Д. описват действия за моят подзащитен. Изцяло се присъединявам към това, което каза Адв.Л. за свидетелят Д.. Свидетелят К. М. е дал показания за това, че подзащитния ми е наложил собствен стил на работа в „С. С.” АД, което е нормално, естествено и логично за човек, който е придобил част от собствеността на едно дружество и е в правото си да изисква от чиновниците в дружеството, да се съобразят с неговите изисквания. Спрямо подзащитния ми наказателния процес се провежда в нарушение на чл. 8 от ЕКЗПЧОС, тъй като освен унижителните кадри от претърсването на дома на доверителя ми, освен молбата на приятелката му да не бъдат детето, в нарушение на чл. 161, ал.2 от НПК, няма последващо одобрение и правилно и законосъобразно съдът го изключи от кръга на доказателствата. Това

не променя факта от извършеното нарушение на чл. 8 от ЕКЗПЧОС, даващ право на справедлив съдебен процес. И това е станало с действия на определени лица от изпълнителната власт, чиито изказвания от 10 февруари насам поставят на изпитания безпристрастността на съдийското убеждение. Безпристрастността е толкова голяма, че в САЩ е забранено на съдебните заседатели да четат вестници и гледат телевизионните предавания. Защитата не отрича правото на обществото да бъде информирано, но се постави въпроса как се информира, на какво правно основание и каква е целта на тези действия. Още повече защо на това поведение прокуратурата му съдейства, или го оправдава. Безпрецедентно е поведението на всички чиновници по повод неговото необявено издирване и създаване в обществеността нагласа, че той се укрива в момент, когато никой не го търси и той е призован за свидетел за друг ден. Моля, да приемете, че никой не може да бъде задържан за това, че в 06.00 часа сутринта не е бил в леглото на съпругата си. Не е било възможно да се съберат доказателства и законът изисква да са налични достатъчно такива, от които да се направи обоснованото предположение. На А. П. му е наложена най-тежката мярка за неотклонение. Не са налице никакви доказателства, от които да се направи обосновано предположение, че А. П. е участник в престъплението в което е обвинен. Обжалваното от нас определение е постановено от СГС, тъй като съдът се е позовал на слух чут от анонимен свидетел № 2. Без доказателства няма правосъдие и в този смисъл моля, да постановите вашия съдебен акт.

ОБВИНЯЕМИЯТ А. П./в лична защита/ - Нямам какво да добавя.

Адв.Р./за обвиняемия П. С./ - Уважаеми апелативни съдии, поддържаеме жалбата срещу определението на СГС. Същото считаме за неправилно и за незаконосъобразно. Тогава пред СГС поставихме условия, че справка от ДАНС не следва да бъде ценена и в следствие, когато се запознах с това определение, видях изразите, които се съдържат в тази справка и те се съдържат в извода, направен от първоинстанционния съд, че от свидетелските показания на цитираните свидетели се налагал извода, че такава организирана престъпна група под ръководството на А. П. е създадена и е съществувала с йерархична структура на отделните ѝ членове. Такива изводи не могат да бъдат направени към 12 февруари 2010 год. Не могат да бъдат направени и към настоящия момент. Има два протокола за разпит на един бивш началник на охраната на „К.“ уволнен, поради некадърност и още един служител на „К.“, които споменават съществуването на „Е. И.“, без конкретика какви действия е извършил П. С.. Твърдението на СГС, че М. К. е знаел и ръководел престъпната дейност на братята С.И не се основава дори на половин доказателства. Участието на П. С. в престъпната група, не почива на никаква основа на доказателствата. Единствената връзка между П. С. и М. К. е

обстоятелството, че три дружества продават на „Е. И.” една производствена инсталация. Този договор е с едно продължаващо във времето изпълнение и е нормално да породи отношения между търговци, каквито са били те. Фирмата е създадена и единствен управител и собственик е бил П. С.. Брат му няма нищо общо с това, а в решението на първоинстанционния съд са посочени двамата като лица, които са действали в тази фирма.

Що се отнася до останалите престъпления, представихме доказателства, от които е видно, че обвиняемия П. С. е човек със сериозен, бял бизнес. Кога ще стане ясно не е важно, но тя е една водеща в икономиката ни фирма. И ако това стане ясно на по-ранен етап, толкова по-добре. По делото не се добавят никакви нови доказателства, досежно каквато и било престъпна дейност на П. С.. За мен, моите изводи са, че цел на това производство се явява А. П., а другите на какъв случаен подбор са посочени в тази група, не става ясно. След като не е налице първата, общата предпоставка за наличие на обосновано предположение, излишно е да се коментира следващата предпоставка. Към 12 февруари 2010 год. не е имало основание да бъде налагана на обвиняемия С., каквато и да било мярка за неотклонение, поради което моля, същата да бъде отменена.

ОБВИНЯЕМИЯТ П. С./в лична защита/ - Придържам се към казаното от адвоката ми. Познавам само брат ми и М. К., с когото имам договор. При ареста ми, при мен и при брат ми събудиха 5 деца и аз ще търся отговорност за това. Има инвестиция в свръхмодерна техника, става въпрос за високо технологична инсталация. Единствената връзка е този договор за покупка на машина и след него има анекс.

Адв.Б./за обвиняемия Й. С./ - Уважаеми апелативни съдии, моля, да поправите една съдебна грешка, допусната с определението на СГС, по силата на което на подзащитния ми Й. С. беше определена мярка за неотклонение "задържане под стража". Когато моля да отмените това определение моля, да обърнете внимание на решение на ЕС от 08.03.2007 год. По това дело срещу Й. С. не е посочен нито един факт. Не е посочено нито едно действие, с което да е осъществено деяние, с което да е осъществен състава на конкретно престъпление. Поставих въпроса, че, когато се преценява дали е налице обосновано предположение за извършено

от С. престъпление, кое е това предположение, тъй като никъде не се съдържат данни за това. И аз твърдя, че определението на СГС е незаконосъобразно, необосновано, а при постановяването му са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът декларативно е приел в своя акт, че повдигнатото обвинение било работно.

ЕКЗПЧОС задължава да се осигури възможност, заподозрения да разбере в какво е обвинен. Вчера имахме за втори път обвинение и подзащитния ми заяви, че не разбира обвинението. До колкото има отделни части за привличане на обвиняем, той даде показания. Присъединявам се напълно към доводите изложени от колегите по отношение на обосноваването на предположение. Но вие следва да прецените същността на това обвинение. Въоръжена организирана престъпна група от длъжностни лица, обаче по делото няма нито една данна Й. С. по някакъв начин да заема пост в тази група и да е извършил определена дейност. Вие днес се убедихме, че освен с брат си, с другите обвиняеми се е видял за първи път в съдебната зала. Виновен ли е Й. С. за това, че повече от 10 години вкарва суровини в „К.“, осигурява работа на повече от 800 човека и хиляди работещи в „К.“. Следва ли да бъде задържан Й. С. за това, че е брат на П. С.. Цитирам решение № 356/2001 год. на 3 НО, ВКС. Моят подзащитен не е осъждан, има постоянно местоживееие и работа, има 3 деца, за които лично се грижи и издържа. В решение № 336/2001 год. по НОХД № * на 3 НО, ВКС се дават указания, че мярката за неотклонение се взема и с оглед личността на обвиняемия. Първоинстанционният съд допусна сериозно процесуално нарушение, като не обсъди по отношение на С. какви са данните по делото и от къде се извлича опасността той да се укрие, или извърши друго престъпление. По делото няма такива данни, от които да се направи някакъв извод, СГС постави под общ знаменател всички обвиняеми.

Уважаеми апелативни съдии, в чл. 6 т. 1 от ЕКЗПЧ е установено правото на всеки гражданин на справедливо и публично гледане на процес, от независим и безпристрастен съд. Й. С. е включен в групата обвиняеми лица, само защото е брат на П. С.. Така формираното обществено мнение срещу „ОКТОПОД“ повлия на първоинстанционния съд и определи най-тежката мярка за неотклонение по отношение на Й. С. "задържане под стража". Моля да прецените всички материали по делото, личната обществена опасност на Й. С. и да вземете правилно решение. С разпоредбата на чл. 219 ал.1от НПК, законодателят е въвел задължителното изискване повдигането на обвинение да се осъществява тогава, когато са събрани достатъчно доказателства. В конкретния случай срещу Й. С. няма нито едно. Ето защо моля да не му вземате мярка за неотклонение, тъй като не са налице основните предпоставки за привличане към наказателна отговорност. Ако прецените, че следва да бъде взета мярка за неотклонение, аз моля тя да бъде „Подписка“.

ОБВИНЯЕМИЯТ Й. С./в лична защита/ - Уважаеми апелативни съдии, нямам намерение и причини да се укривам. Искам да кажа, че познавам само брат ми и никой друг до преди 10 дни. Имам семейство с 3 деца.

ПРОКУРОРЪТ - Уважаеми апелативни съдии, ще върна производството в рамките на процедура по вземане на мярка за неотклонение "задържане под стража". Така или иначе законът прави разлика при условията за вземане на мярка за неотклонение и осъждане на едно лице за извършено престъпление. Прокуратурата твърди, а и видно от определението на СГС, че в кориците на делото се съдържат достатъчно доказателства, които да обосновават предположение, че лицата на които сме повдигнали обвинение са съпричастни към дейността, която е визирана в постановлението за всеки един от тях. Защитата твърди, че обвинението е негодно, но никой не е обжалвал този акт на разследващия орган, респективно на прокурора. Едва в съдебна зала от една дума, че обвинението е недостатъчно прецизно, цял след обяд слушаме как обвинението е негодно. Годно е това обвинение, което е повдигнато при спазване на НПК. Не намирам допуснато процесуално нарушение при извършване на това процесуално следствено действие от органите на досъдебното производство. Такива нарушения не са посочени и в постановлението за привличане. Има пропуск по отношение Д., където липсва достатъчна индивидуализация с посочване на имената и ЕГН, след което лицето е посочено с данни и не намирам, че това го прави негоден. Както пред първоинстанционния съд, така и днес една от основните тези е липсата на достатъчна конкретизация на извършеното престъпление. Тъй като обосноваването на предположение следва да бъде обсъдено ще си позволя едно уточнение за повдигнатото обвинение по чл.321 от НК. Ние твърдим за тези обвиняеми лица, че не са създали група с цел да вършат престъпления, а че това е една организирана престъпна група по смисъла на закона, която си поставя да върши такива престъпления и за всяко престъпление, за което се съберат доказателства, следва да се повдигне ново обвинение и видно от постановлението за привличане на А. П. това е направено. Повдигнато е конкретно обвинение по чл.214, във вр. с чл.213а, от НК. Именно на тази плоскост следва да обсъждаме обосноваването на предположение и от наличните по делото доказателства. Няма как да пренебрегнем обстоятелството, че не са събрани всички възможни доказателства. Първоинстанционният съд не е сгрешил и не е постановил неправилен акт, по отношение състава на престъплението по чл. 321 от НПК.

По отношение на обвиняемия А. П. днес в залата чуваме, че липсват каквито и да е доказателства по отношение на двете престъпления. Определено намирам, че този прочит на защитата на доказателствата е в интерес на обвиняемите лица, но не е коректен. По отношение на изнудването са налице достатъчно гласни доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите Ц., Н., В., Т., Н. и Г.. Между тях няма никакво вътрешно противоречие как и по какъв начин Ц. се е разпоредил с имуществото. Разбира се, че това е

станало при нотариус, тъй като това е законното място. Но как да прескочим показанията му, как се е случило това. Не можем да прескочим и това, че Ц., че е бил отведен от А. П. от С. и прехвърляне на част от акциите е било основание за неговото освобождаване. Служител на МФ изцяло подкрепя показанията им дадени, относно промяна на собствеността на ЗК „Л. С.“. Нека да се спрем тогава на показанията на свидетеля Й., как се е разделил със собствената си фирма и при какви условия, и показанията на свидетеля Й. за дружество отнето не по установения ред от А. П.. Предстои едно производство, което определено няма да бъде никак лесно, но не можем към настоящия момент да искаме да се представи пълен обем на доказателствата.

По отношение на обвинението по чл.321 от НК за всяко едно от лицата, които са включени като обвиняеми и участници в групата, организирана от обвиняемия А. П. към преки доказателства за тяхната съпричастност. Това са свидетелските показания дадени от анонимни свидетели с №№ 2 и 3 по отношение на обвиняемия А. П., колкото и да се опитаме да не грешим, именно А. П. е лице, което осъществява връзка с лица от престъпния свят. Как ще го тълкува това Адв.Т. в нейната защита, е въпрос на интерпретация. Наред с това са и показанията на свидетеля М., който ни пренася в 2005 и 2006 год., когато А. П. става и. д. на „С. С.“ и А. П. е лицето, което го принуждава да се освободи от това дружество без това да бъде заплатено.

По отношение на обвиняемият М. Д.. В тази насока следва да бъдат ценени показанията на свидетелите Д., Б., Т. К., Р., В. и Н.. Всеки един от тях не се оплаква от това, че е трябвало да върне някакъв заем, а начина по който е следвало да върнат това, чрез заплахата и сила. В кориците на делото се съдържат доказателства за участието и на останалите обвиняеми М. К., Н. В. и двамата братя С.И. В днешното съдебно заседание бе представена една справка и ще моля съда да обсъди съдържащите се в нея данни, които са предоставени на базата на извършена проверка от страна на НАП. От нея може да бъде извлечена свързаността между членовете на групата. Могат да бъдат намерени данни, относно едно от твърдяните класифициращи обстоятелства в прокуратурата, че тези лица са имали цел и намерение да вършат данъчни престъпления още повече, че справката като бъде съпоставена с показанията на К. и анонимни свидетели 1, 2 и 3 – „черни каси“, които са били транспортирани и оставени за съхранение в „Л. И.“ и „Л. К.“. Знае се кое лице е стояло начело на тези две предприятия, едно от тях е обвиняемият М. К.. Именно „Л. К.“ е дружеството, което е изплащало пари по консултантски договори от А. П. и не по трудови договори.

По отношение на обвиняемият Й. С. за съпричастност в групата се съдържат в

показанията на свидетеля К. и анонимен свидетел № 01. Съдът е коментирал съпричастността на обвиняемия към групата и с показанията на свидетеля Т..

Не мога да не призная, че по отношение на част от обвиняемите лица все още има какво да събираме и да доказваме, но твърдя, че така събрания доказателствен материал е достатъчен за обосноваване на предположение за съпричастност и в този смисъл правилно е отсъдил и Градския съд, с чиито изводи се солидаризирам и относно наличието на обосновано предположение за опасност от извършване на престъпление, при евентуално изменение на мярката за неотклонение от „задържане под стража” в друга по-лека такава. Отново подлагаме на тълкуване думи, като обществения интерес, който днес бе разгледан като медиен. Имаме установено от показанията на свидетели, че лица от групата обвинени по чл. 321 от НК, са упражнявали върху тях физическо насилие и заплаха и опасността от извършване на престъпление може да бъде изведена и от кориците на делото, а не само от интереса, както е приел съда.

При тези съображения моля, и най-вече въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства по делото да потвърдите решението на СГС.

Адв.В./реплика/ - Уважаеми апелативни съдии, изложеното от държавното обвинение отново се крепи с декларации, защото се казва: „защитата изложи съображенията си”, посочвайки показанията на свидетелите и аз моля, да не повтаряте подхода на първоинстанционния съд, който считаше, че могат да се преодолеят тези възражения. Не е вярно, че свидетелят Ц. казва, че върху него е оказан натиск при прехвърлянето. Прокуратурата каза, че срещу моят подзащитен са му повдигнати две обвинения, което не е вярно. Обвинението е едно - за „престъпна група”, която си е поставила за цел да върши и върши престъпления. Различен е обема на доказване. Прокуратурата не е наясно със собствената си теза. Днес беше казано, че е доказано обоснованото предположение, че обвиняемите са създали група. Не се постановява пране на пари от това, че е получавал възнаграждения, защото истината е това е безспорно установено, че нашият подзащитен е заплащал всичките си данъци пред всичките години, и към 2007 год..А дали е дължал ДДС или не, не е коректно. Министър Ц. вече е казал, че нашият подзащитен следва да бъде осъден на около 12 години „лишаване от свобода”. Дори да се докаже, че някои от подзащитните ни е упражнявал насилие, означава ли, че той пак ще упражни насилие и следва да бъде задържан. Това противоречи на основните принципи на правото. Нито един от свидетелите, които се оплакват, че спрямо тях е упражнявано насилие не казва, че А. П. ги е карал да се отказват и прочие. Във въздуха витае, че А. П. е имал покровителството на Н. Ф. и на предишното правителство и тогава А. П. неправилно е бил оневиняван.

Адв.В./реплика/ - По повод репликата на представителя на Държавното обвинение, искам да кажа, че това което се разказва е различно от фактите. Обоснованото предположение може да почива единствено на годен доказателствен материал. Ползват се аргументи, че не сме обжалвали и никой не е обжалвал постановлението за привличане и се черпи аргумент, че сме нямали доводи. Единствената причина да не обжалваме е, че обжалването приключва в САП, но то е много ниско ниво във връзка с обслужващата прокуратура. И нямаме намерение да се занимаваме с тази дейност, като се вижда чия поръчка се изпълнява. Последното нещо, тъй като обществения интерес е важно и определящо това което се развива по делото, моля да помислите за това, което е обществено известно и безспорно. В инкриминирания период от 1997 – 2010 год., от 2001 год. до 2005 год. Главен секретар беше Б. Б. настоящия период и всички българи са сигурни, че ако тогава е имало престъпна дейност на тази група, то е щяла да бъде разкрита. След като прочетох справката от НАП, това което се вижда е, че А. П. е плащал милиони левове данъци и се опитва да се отстояват постфактум, като физическо лице да плаща ДДС.

Адв.В./реплика/ - Моля, да уважите жалбата на М. К., на основание това, което прокурора каза за М. К., т.е. той нищо не каза. Заклучи, че и за останалите обвиняеми се съдържат по делото доказателства. Единственото конкретно нещо е, че в тази въпросна справка от НАП е било посочено, че едно дружество, което се управлява от М. К., са му били изплащани някакви суми. В тази справка са посочени и други дружества, които са изплащали на А. П. суми, върху които той е плащал данъци. За прословутия обществен интерес мисля, че първоинстанционния съд, не говори за такъв от делото. Когато се обосновава задържането се има предвид, дали обществения интерес налага първоначалното „задържане под стража”, но трябва да има някакви данни, че освобождаването на едното лице ще доведе до обществено безпокойство, или нарушаване на обществен ред. Дайте ми данни, че ако М. К. не бъде задържан, в страната ще се наруши обществения ред.

Адв.Т./реплика/ - Уважаеми апелативни съдии, не съществува легално определение на термина „престъпен свят”. Това нещо може всеки да си го тълкува, както си иска. Ние обсъждаме доказателствата и сме против да се криминализира правна регламентирана търговска дейност.

Адв.Б./реплика/ - Уважаеми апелативни съдии, мярката за неотклонение следва да бъде едно перфектно съчетание на доказателствата и на закона. В конкретния случай прокуратурата не посочи, нито едно доказателство за Й. С., но използва абривиатурата С.И. Мярката за неотклонение, не може да бъде процесуално средство за събиране на

доказателства.

Адв.Б./реплика/ - Аз не разбрах прокуратурата, в какво обвинява подзащитния ми. Показанията които сега бяха цитирани, могат да дадат определение за някакво деяние, но не и за организирана група. Не съм обжалвала това постановление, защото, не съм била аз, а друг колега. Не може да се твърди, че има валидно привличане.

Адв.А./реплика/ - Налице са противоречиви показания.

ПРОКУРОРЪТ - Намираме се във въззивно производство и преповтарянето е излишно.

а Яв ТПОЪЛЮд УЛАЪЛАМНСЪи ПУ Сг П, както следва:

ОБВИНЯЕМИЯТ А. П. - Моля да уважите жалбата, за да мога да продължа да изпълнявам професионалните си и обществени задължения.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. Д. - Моля, да уважите жалбата и да отмените мярката ми за неотклонение. Не съм участвал и не участвам в организиране на престъпна въоръжена група.

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. В. - Моля, да започна лекция пред моите студенти, че правото е наука за справедливостта.

ОБВИНЯЕМИЯТ А. П. - Моля, да уважите жалбата ми, за промяна на мярката за неотклонение.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. К. - Не съм извършил престъпление и не съм участвал в организирана престъпна група. Но от това което се представи, не видях, как тази група организира тази престъпна дейност. Не съм обжалвал, че съм привлечен към този процес, защото откакто ме взеха от къщи седя в една килия и нямам такава възможност. Моля, да бъда освободен, за да си ръководя бизнес делата.

ОБВИНЯЕМИЯТ П. С. - Моля, да ми бъде изменена мярката за неотклонение в полка.

ОБВИНЯЕМИЯТ Й. С. - Моите всички коли са застраховани в ДЗИ, а не в останалите компании. Моля, жалбата ми да бъде уважена.

в е Ое г АсАц соу АРЛА не лфтсВА

СЪДЪТ след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 и сл. от НПК, образувано по жалба на защитниците на обвиняемите А. П., А. П., Й. С., М. Д., М. К., Н. В. И П. С. срещу

определение на СГС, НО, с което спрямо седмината обвиняеми е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

За да постанови своя акт, контролираната инстанция е приела, че по отношение на всички обвиняеми е налице обосновано предположение за съпричастност към обвинението за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 3 и 4 вр. ал. 1 от НК за обвиняемия А. П. и по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 3 и 4 вр. ал. 2 от НК – за останалите шестима обвиняеми.

Проверявайки правилността на обжалваното определение САС следва да подчертае, че изводите относно изискуемите от чл. 63 от НПК предпоставки за вземане на мярка задържане под стража следва да се изграждат само и единствено върху доказателства, които са събрани по надлежния ред – в този смисъл е и Т. р. № 1/2002 год. на ОСНК на ВКС. С оглед това принципно положение следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност всички справки и доклади на ДАНС, съдържащи се в засекретените томове по делото. По естеството си те представляват докладни записки, а в теорията и съдебната практика никога не е било спорно, че докладната записка не е годно доказателствено средство нито писмено доказателство по смисъла на НПК. Не могат да послужат като доказателство и приложения в т. 1 от досъдебното производство публикации в различни печатни издания, независимо чии изявления обективират те. Не представлява годно доказателствено средство и приложения в т. 6, л. 12 и сл. протокол за разпит на лицето Л. Д., който е разпитван по друго досъдебно производство още преди образуване на настоящото. За въззивния съд не представляват годно доказателствено средство и приложения в том без номерация протоколи за претърсване, обиск и изземване, за които нито пред СГС, нито пред настоящата инстанция са представени от СГП надлежни разрешения или одобрения от съответния първоинстанционен съд. Отделен е въпросът, че дори и да бяха представени такива, съдът не би могъл да прави констатации в подкрепа на обвинителната или защитната теза след като иззетите документи не са приложени към делото. Най – сетне, от доказателствените източници, върху които настоящият съдебен състав изгражда изводите си, следва да бъдат изключени и многобройните разпити на лица, работещи като масажистки, компаньонки или стриптийзъорки и техните клиенти или работодатели – този път не поради тяхната негодност, а поради неотнositимостта им към предмета на доказване, доколкото в нито един от тези петдесетина разпита лицата не са посочили каквато и да било съпричастност на някого от подсъдимите към осъществяваната от тях /от свидетелите/ дейност. Неотнositим към предмета на доказване е и постъпилият допълнително том, съдържащ протокол за претърсване на помещението, в което са задържани обвиняемите Д. и Й. Д., разпит на последните двама и на още две лица в качеството им на свидетели, защото в тях не се съдържа информация,

свързана с предмета на доказване, а и протоколът за претърсване не е одобрен от съдия и е недопустимо едно лице да бъде разпитвано като свидетел, след като вече е привлечено като обвиняем.

По – нататък следва да се изтъкне и още едно принципно положение, а именно че изискването, което е поставил законодателят досежно степента на доказаност на обвинението е различно в производството по чл. 64 от НПК, в това по чл. 65 от НПК и при постановяване на присъдата. Докато при решаване на делото по същество е необходимо обвинението да бъде доказано по несъмнен и категоричен начин, то в производството по вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” е достатъчно да съществува обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите лица към инкриминираната им престъпна дейност. Във връзка с възраженията на защитата на всички обвиняеми относно липсата на конкретност на повдигнатото обвинение следва да се посочи, че те имат известно основание, но не могат да послужат като единствена правна основа за оставяне без уважение на искане за определяне на мярка за неотклонение задържане под стража. Изтъкнатите от защитата доводи биха били състоятелни, единствено ако законодателят беше поставил изискване обвинение да се повдига само след като са събрани абсолютно всички възможни и допустими доказателства, каквото обаче няма. На коментирания довод на защитата следва да бъде противопоставена разпоредбата на чл. 225 от НПК, предвиждаща възможност за изменение на обвинението в хода на досъдебното производство, която е послужила като основание ВКС в Т. р. № 2/2002 год. да посочи, че при първоначалното привличане на лицата постановлението за извършване на това следствено действие има работен характер и не може да има онази конкретност и изчерпателност, която е необходима, за да бъде внесен обвинителен акт в съда. Тук е мястото да се отбележи и че САС не споделя довода на защитата на обвиняемия М. Д. за липса на годно постановление за привличане на този обвиняем. Налице е технически пропуск в диспозитива на същото, който не води до съмнение, че се касае именно за обвиняемия М. Д., доколкото в обстоятелствената му част изрично се сочи за кого от обвиняемите става въпрос. От друга страна обвинението касае деяние по чл. 321 от НК, което е престъпление на просто извършване и не е необходимо за съставомерността му да се доказва извършване на отделни престъпни прояви. Достатъчно е да бъде установена степен на взаимовръзка между отделните участници именно с цел да бъде осъществявана определена престъпна дейност, като доказателствата за конкретни престъпни прояви, реализирани в изпълнение на предварителния общ замисъл биха дали основание за повдигане на обвинение за деяния извършени при условията на съвкупност, т. е. наред с обвинението за престъпна група, създадена с цел да върши престъпления е възможно, но не задължително да съществува и такава за извършените от тази група други престъпления. Във

връзка с доводите относно различните редакции на разпоредбата на чл. 321 от НК е необходимо да се посочи, че действително понятието организирана престъпна група е легално дефинирано едва през 2002 год., но още през 1997 год. е въведен квалифициран състав – ал. 3, касаещ организирана или въоръжена група. В този смисъл възраженията в жалбите на обвиняемите относно годността на постановленията за привличане са неоснователни и не могат да обосноват определянето на по – лека мярка само на това основание.

Разглеждайки доказателствата, касаещи отделните обвиняеми и наличието на обосновано подозрение спрямо тях за участие в престъпната група САС намира следното:

По отношение на обвиняемите П. и Й. С. И съдът категорично не приема изводите на първата инстанция за наличие на обосновано предположение за съпричастността им към престъпната група. Първата инстанция се е позовала на показанията на анонимен свидетел № 1, но не може да бъде игнорирана забраната на чл. 124 от НПК обвинението да се основава единствено на показанията на свидетел с тайна самоличност. Отделен е въпросът, че по същество от тези показания САС не може да направи извод, че в тях се касае за П. и Й. С. И, защото съдържат само две изречения, отнасящи се до лица, обозначени като братята Д.. В корниците на делото не съществуват никакви годни доказателства, че това са именно визираните двама обвиняеми, а позоваването на извън процесуални изявления на лица и държавни органи или на вестникарски публикации, както беше посочено по – горе, е недопустимо, защото те не са приобщени към доказателствата по съответния процесуален ред или изобщо не съставляват годни доказателствени средства. Следва да се отбележи и факта, че въпросният анонимен свидетел сам е заявил, че никога не е правен опит и не е могъл да установи пряка връзка между А. П., дружеството „Е. И.” и кражбите за които е разказал. Свидетелят Л. К. действително сочи, че фирма „Е. И.” е управлявана от обвиняемия П. С. и е осъществявала дейност на територията на комбината и по това време е имало кражби, които водели към работници на тази фирма, но и в двата му разпита отсъстват данни това да е ставало по нареждане на обвиняемия П. С., под въздействието на обвиняемия А. П.. Показанията на свидетеля П. В. също не съдържат информация за конкретно незаконосъобразно поведение на визираните обвиняеми. От друга страна безспорен факт е, че управител на „Е. И.” е само обвиняемия П. С. и отсъстват показания на свидетели, уличаващи обяснения от някого от обвиняемите или доказателства, събрани посредством СРС, които да позволят да се обоснове каквото и да било подозрение срещу този обвиняем или неговия брат Й. С..

Не почива на доказателствата по делото и изводът за наличие на обосновано

предположение по отношение на обвиняемия М. К.. Единствените доказателства за връзка с някой от останалите обвиняеми са справките от Агенцията по вписванията, от които е видно, че той е съдружник в няколко търговски дружества заедно с обвиняемия А. П., но само по себе си това не е достатъчно да обоснове предположение за съпричастност към инкриминираната престъпна дейност, дори и като се отчита ранния етап на разследването, защото се касае поначало за една правомерна, позволена от закона дейност. Аналогично е положението с данните, съдържащи се в приетата справка от НАП. Отсъстват самопризнания, уличаващи обяснения от другите обвиняеми или свидетелски показания, които да обвързват К. в задружна престъпна дейност с останалите обвиняеми. Не са прилагани и СРС в тази насока. Градският съд се е позовал декларативно на показанията на свидетелите с идентификационни номера 2 и 3, но внимателният им прочит води до извод, че в тях не се съдържа нито една дума, касаеща К.. Това се отнася и за разпитите на свидетелката К., които първостепенният съд също е цитирал некоректно. Твърдението на една от разпитаните компаньонки, че на работното и място има лице с малко име М. не дава основание да се приеме, че това е обвиняемия К., защото липсва разпознаване и не са посочени други индивидуализиращи белези и най – малкото - фамилното име на това лице.

С оглед обстоятелството, че спрямо тези трима обвиняеми отсъства първата изискуема предпоставка, определението на първостепенния съд следва да бъде отменено и на същите да бъде определена мярка подписка.

Коренно различно е положението с останалите четирима обвиняеми, като следва да се отбележи, че степента на доказаност спрямо всеки от тях е различна в зависимост от събрания обем доказателства.

Досежно обвиняемия А. П., обоснованото предположение може да бъде изградено върху протоколите за разпит на свидетеля К. от 02., 03. 02. и 04. 02. 2010 год., в които е отразена схема за укриване на данъци, нередовно водене на счетоводна документация, упражняване на принуда над лизингополучателите на таксиметрови автомобили, преливането на значителни парични средства без правно основание между различни търговски дружества, в които пряко или чрез подставени лица участва обвиняемия А. П. и по чието нареждане са извършвани тези действия. За участие на обвиняемия П. в изнудване, за каквото според държавното обвинение е създадена групата, са свидетелствали от една страна Й. Й., а от друга и С. Н. и Г. Ц., които подробно са описали няколко различни случая, в които посредством насилие и заплахи, осъществени директно от А. П. или негови приближени, са били принудени да прехвърлят част от имуществото си на дружества, в които пряко или посредством други лица контрол упражнява този обвиняем. Известните противоречия в

заявеното от последните двама свидетели, на които акцентира защитата, следва да бъдат предмет на детайлно обсъждане при разглеждане на делото по същество. Ръководейки се от коментариите по – горе принципно положение относно необходимата степен на категоричност на доказателствата в производството по чл. 64 от НПК, САС счита, че показанията на Н. и Ц. са достатъчни да обосноват подозрение срещу обвиняемия П.. Сред новопредставените доказателства следва да бъдат открити показанията на Ц. М., М. Т. и В. В., които също са описали аналогичен механизъм на действие на обвиняемия А. П.. Съдът не може да коментира доводите на защитата на този обвиняем, че инкриминираната престъпна дейност е осъществена от А. П. в качеството му на агент под прикритие, защото доказателства в тази насока отсъстват по делото, а съдът вече неколккратно подчерта, че не цени като доказателство материалите от ДАНС и публикациите в средствата за масова информация. Що се отнася до възраженията, че не са събрани доказателства за наличието на квалифициращото обстоятелство „въоръжена престъпна група”, това безспорно е така; аналогично е и положението с обвинението, че групата е създадена с цел да върши престъпления по чл. 155 от НК; те са основателни, но не се отразяват на извода, че съществува достатъчен обем доказателства за наличие на престъпна група.

Съпричастността на обвиняемия Д. към престъпната група се извлича от показанията на свид. К., съгласно които по нареждане на А. Б. и още едно лице – и двамата, действащи по поръчение на обвиняемия А. П., е била принудена да прехвърли дялове от собствената си фирма на обвиняемия Д.. Анонимен свидетел № 3 е посочил, че обвиняемия Д. заедно с обвиняемия А. П. са връзката на обвиняемия А. П. с таксиметровите фирми, за незаконна дейност в които е депозирала показания свидетеля К.. От друга страна, налице са показанията на свидетеля И. Й.А, касаещи упражняване на психическа принуда от страна на обвиняемия Д. за заплащане на парична сума, като обстоятелството дали същата е действително дължима или не, в случая е без правно значение, а и свидетеля Б., на който се позовава защитата не е отрекъл, че е прехвърлил вземането си именно на Д.. Косвени данни за упражняване на принуда от страна на посочения обвиняем се извличат и от заявеното от свидетелите Н. Р. и П. Н.. За нуждите на производството по чл. 64 от НПК, в което не е необходимо обвинението да е доказано по несъмнен и категоричен начин, въззивната инстанция преценява тези доказателства като достатъчни да обосноват подозрение срещу М. Д..

Доказателства, обосноваващи подозрението срещу обвиняемия Н. В. могат да бъдат изведени от показанията на свидетеля П. Т., касаещи начина, по който е получил парични средства за ремонт на сградата на „Л. С.” и участието на обвиняемите В. и А. П. в тази

дейност, както и опитите им да получат, използвайки задължението му към тях по незаконосъобразен начин собствеността върху негово имущество. Част от твърденията му, а именно, че вместо кредитът да бъде отпуснат на него лично или на представлявано от него търговско дружество, той е бил даден на свързано с обвиняемия Д. юридическо лице косвено се потвърждават от представените от защитата в днешното съдебно заседание писмени доказателства. Доколкото се касае за първоначално задържане на лицето, доказателствата могат да бъдат преценени като достатъчни за изграждане на обосновано подозрение и срещу този обвиняем.

Данни за известна съпричастност на обвиняемия А. П. към престъпната група могат да бъдат извлечени от показанията на анонимните свидетели № 2 и 3, съгласно които този обвиняем е тясно свързан с обвиняемия А. П. и е бил връзката му с лица „от подземния свят”, както и едно от лицата, осъществяващи връзката с таксиметровите фирми, за незаконна дейност в които е депозирала показания свидетелката К.. Свидетеля С. Н. също прави връзка между обвиняемите А. П. и А. П. по повод дружеството „Л. И.”, като в интерес на прецизността следва да се посочи, че не го свързва с конкретна съвместна дейност с някой от останалите обвиняеми. Данни за оказвано известно въздействие от обвиняемия А. П. съвместно с обвиняемия А. П. по описаната от останалите схема могат да бъдат почерпени и от показанията на К. М., представени в днешното съдебно заседание.

Във връзка с възражението на защитниците за недоверност на гласните доказателства следва да се отбележи, че поначало те касаят съществуването на делото. Освен факта, че цитираните свидетели са били принудени да се обърнат към правоохранителните органи по повод описаните действия на обвиняемите, липсват каквито и да било доказателства, които да дадат основание на съда да приеме, че твърденията им са недоверни, предубедени, заинтересовани и тенденциозни и да бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

Безспорно, видно е от доказателствата, че те сочат на различни връзки между четиримата обвиняеми и няма данни за преки или косвени контакти между всички тях, но за да е налице престъпна група не е необходимо всички лица да се познават и да контактуват помежду си. Достатъчно е, както е в настоящия случай, да съществува връзка между отделните участници и ръководителя на групата. Отделен е въпросът, че съществуват и доказателства, за участие и на други лица в създаденото престъпно сдружение.

Обсъждайки по – нататък рисковете от укриване и извършване на престъпление САС се солидаризира с изводите на контролираната инстанция, че не съществува опасност четиримата обвиняеми - А. П., А. П., М. Д. и Н. В. да се укриват. Що се отнася до риска от

извършване на престъпление, безспорно е, че те са неосъждани, но това не е единственото обстоятелство, което е относимо към преценката на съда. Спрямо обвиняемия А. П. тази опасност от ново незаконосъобразно поведение може да бъде извлечена от спецификата на престъпната дейност, очертана в коментирания по – горе свидетелски показания, от множеството отделни случаи на проявление на престъпната група при това по идентичен начин, от дългия период, през който тя е осъществявана, от характера и обема на засегнатите обществени отношения – застрашени са различни правно защитени блага, свързани със свободното осъществяване на търговския оборот и стопанската дейност, както и със засягане на фиска, от данните за участие и на други лица, които не са привлечени като обвиняеми. Аналогичен е казусът с обвиняемия Д., макар че следва да се посочи, че продължителността на неговата дейност в групата, очертана от коментирания свидетели е по – малка, но за сметка на това е налице сериозен интензитет на участие в престъпната група. В случаите като този, касаещи първоначално задържане, тези обстоятелства, съгласно константната практика на ЕС по правата на човека са достатъчни да обосноват необходимостта от определяне на най – тежката мярка за неотклонение. В тази част атакуваното определение е обосновано и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Въззивната инстанция не приема изводите на градския съд, че обвиняемия Н. В. може да извърши друго престъпление. Действително, има данни за участието му в престъпната група, но то не е значително и не е достатъчно, за да обуслови вземането на най – тежката мярка за неотклонение. Спрямо него целите по чл. 57 от НПК могат да се реализират и чрез по – лека мярка за неотклонение, а именно – парична гаранция в размер на 20 000 лева, която съдът намира за съответна на всички обстоятелства по чл. 61 от НПК.

Досежно обвиняемия А. П. съдът следва да отчете, че коментирания по – горе доказателства сочат на съпричастие към престъпната група, но доколкото на този етап те са лишени от конкретност, съдът не би могъл да се позове на това участие и на обособена негова дейност в контекста на претендираната от държавното обвинение опасност да извърши престъпление. Същата не може да бъде изведена и от данните за незавършени производства, доколкото справките за броя им са противоречиви и на съда е служебно известно, че по друго досъдебно производство, по което е привлечен като обвиняем, обоснованото предположение е разколебано. Именно затова атакуваното определение следва да бъде отменено и досежно този обвиняем и спрямо него да бъде взета по – лека мярка за неотклонение. Съобразена с целите по чл. 57 от НПК би била парична гаранция в размер на 20 000 лева.

По изложените съображения САС

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение на СГС, НО, 1 състав от 12.02.2010 год., постановено по НЧД №689/2010 год. в частта му, с която спрямо обвиняемите М. Ц. К., Н. И. В., П. Д. С., Й. Д. С. и А. К. П. е взета мярка за неотклонение "задържане под стража" по Д.П. №2/2010 по описа на НСлС, пр.пр. № 4-41/2010 год. по описа на СГП и вместо това,

г в е жНа в По ПНМ

ОСТАВЯ БЕЗ уважение искането на СГП за вземане на мярка за неотклонение "задържане под стража" спрямо посочените петима обвиняеми.

ВЗЕМА мярка за неотклонение "парична гаранция в размер на 20 000 лева" за всеки от обвиняемите Н. И. В. ЕГН ***** и А. К. П. ЕГН *****.

Последните да бъдат освободени от следствения арест, след внасяне на паричната гаранция, ако не се задържат на друго основание.

ВЗЕМА по отношение на обвиняемите М. Ц. К., ЕГН *****, П. Д. С. ЕГН ***** и Й. Д. С. ЕГН *****, мярка за неотклонение „подписка“.

ОБВИНЯЕМИТЕ М. Ц. К., П. Д. С. и Й. Д. С. да се освободят незабавно, ако не се задържат на друго основание.

ПОТВЪРЖДАВА ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която спрямо обвиняемия А. И. П. и М. М. Д. е взета мярка за неотклонение "задържане под стража".

Преписи от определението да се изпратят на Началник ареста на водещия разследването.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 20.40 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....

СЕКРЕТАР: